

Krížová cesta

Jeden kňaz si všimol istú farníčku, ktorá sa každý deň v kostole modlila krížovú cestu a pri každom zastavení zapálila jednu sviečku. Veľmi zbožne odriekala všetky modlitby a na konci každého zastavenia sa bila do prs so slovami: „Svätá Matka, Krista rany, ktorými bol doráňaný, hlboko mi v srdce vtlač.“ Jedného dňa po modlitbe prišla za kňazom a ten sa jej opýtal, ako sa má. Žena mu porozprávala o svojom živote a povedala: „Otče, mám veľa trápenia. Prosím vás, pomodlite sa za mňa, aby ma Boh zbavil môjho utrpenia.“ Nato jej kňaz odvetil: „Každý deň sa modlíte k Panne Márii: ‚Svätá Matka, Krista rany, ktorými bol doráňaný, hlboko mi v srdce vtlač‘, a teraz chcete, aby som sa modlil, nech vás Boh zbaví vášho utrpenia. Myslíte si, že Boh vypočuje moju modlitbu alebo modlitbu Panny Márie?“

Áno, aj my sa často modlíme bez toho, aby sme to mysleli naozaj. Pobožnosť krížovej cesty je veľmi hlboká modlitba, kde pri každom zastavení rozjímame nad Kristovým umučením, ktoré nás má privádzať k tomu, aby sme si čoraz hlbšie uvedomovali, že to všetko vytrpel za naše hriechy. Preto sa modlíme: „Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.“ Ježiš ochotne prijal kríž, podstúpil krížovú cestu a nakoniec obetoval svoj život na kríži. „Nik mi ho (môj život) neberie, ja ho dávam sám od seba.“ (Jn 10,18) V každej chvíli svojho umučenia myslel na nás a bol ochotný všetko vytrpieť, aby odčinil naše hriechy. Taká obrovská je jeho láska k nám! „Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici.“ (Rim 5,8)

V našich každodenných trápeniach „nosíme na svojom tele Ježišove znaky.“ (Gal 6,17) Pri modlitbe krížovej cesty (na Slovensku pri modlitbe ruženca k Sedembolestnej Panne Márii, pozn. prekl.) prosíme Nebeskú Matku, aby nám vtlačila do srdca rany, ktorými bol Kristus doráňaný. To znamená, že máme byť ochotní prijať všetky rany a bolesti, všetky prenasledovania,

krivé obvinenia a nezaslúžené utrpenie s takým postojom, aký mal Kristus. Ak Ježiš „neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých“ (Mk 10,45), tak aj my, jeho nasledovníci, máme obetovať svoje životy ako výkupné za druhých ľudí. Nemodlime sa za to, aby nás Boh zbavil nášho utrpenia, ale radšej sa modlime za milosť a silu, aby sme ho dokázali prijať a obetovať ako výkupné za tých, ktorí sú príčinou nášho utrpenia, aby sme svoje utrpenie zjednotili s Ježišovým utrpením a aby sme ho tak ako Ježiš znášali bez hnevu, nenávisti či smútku. Takto môžeme premeniť naše utrpenie na výkupné za hriechy. Kiež nádherná modlitba krížovej cesty dostane hlboký zmysel a prinesie veľa ovocia v našom živote.

Mary Pereira